

Pavol Emanuel Dobšinský – Prostonárodné slovenské povesti - Medveď a komár

Autor: P. E. Dobšinský

Literárny druh: epika

Literárny žáner: povest'

Pôvod: Podal Jurko Molnár z Kamenian v Gemerskej

Hlavné postavy: medveď a komár

Obsah:

V jeden deň sa stretol medveď s komárom. Medveď sa mu prihovoril:

„Ty komár, ty sadneš na každé stvorenie a naciaš sa, povedz mi, aká krv je najsladšia?“

Povie mu komár:

„A veru je ľudská krv najsladšia.“

Medveď ostal prekvapený odpoveďou a rozhodol sa zistiť, či je to pravda. Stretol chlapca:

„Stoj! Či si ty človek?“

„Ja ešte len budem!“ podskočil si chlapec hrdo, akoby bol chcel podrásť hneď na celého človeka.

„No, len si poskakuj,“ mrmal medveď, „z toho mi i tak nič, čo ešte len bude.“

Medveď nezistil, že sa vlastne dal oklamať. Išiel ďalej a hľadal ľudskú krv. Stretol žobráka:

„Stoj! Či si ty človek?“

„Ja som už bol!“ zakašlal žobrák a ukrčil sa, aby ho vidieť nebolo.

„No, len sa krč,“ mrmal medveď; „čo už bolo, z toho mi ani tolko.“

A opäť nezistil medveď, že sa dal oklamať a pokračoval v hľadaní. Stretol husára na koni, ale stretnutie pre medveďa nedopadlo dobre:

„Stoj! Kto si?“

„Človek s hlavou!“ zahrnel husár a popchol koňa.

Ale medveď zápät' za ním, len doňho a doňho. Tu zvrchol sa husár a prsto do medveďa palošom, Ťal mu do živého, že len tak revala krv z neho. Medveď nebral na ťart a ukázal husárovi päty. Husár, nelenivý, strhol ešte karabín z pleca a vypálil za ním.“

Medveď utekal čo mu nohy stačili a neskôr sa opäť zišiel s komárom:

„Ty komár, ty môžeš mať pravdu, že je ľudská krv najsladšia. Aleže ma viacej nenavnaď na ňu!“

„Nuž a prečo?“ smial sa komár.“

Medveď mu vysvetlil, že:

„Nuž preto, že človek nežartuje. Ešte len oddával som sa doňho, už ti vyplazil na mňa jazyk, ale taký veľký, čo ma aj na siahu pred sebou ním zasiahol, a taký ostrý, čo mi vnikol až do kosti. Už som ho potom i tam nechal, ale ten obrátil sa ešte, zapľuval za mnou a vari jasnou strelou chriakol mi do boka, že som mal skapať od bolesti; ešte mi aj teraz pod kožou špeje!“

Švizký komár triasol sa od smiechu na neokrôchanom medveďovi, len stolko, že ho nepuklo. Ale to, vraj, už nemôž byť, lebo nemá sadla, trebárs z každého stvorenia krv cicia.“